

Súd: Najvyšší súd
Spisová značka: 24XCdo/39/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7713204815
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Adamcová
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:7713204815.1

Uznesenie

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: CD Consulting s.r.o., so sídlom Politických vězňů 1272/21, Nové Město, 110 00 Praha, Česká republika, IČO: 26 429 705, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o. so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: C. P., bytom D. XX, XXX XX D., o plnenie zo zmenky, vedenej na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 6C/204/2013, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 2. apríla 2015, č. k. 2Co/73/2014-51, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Michalovce uznesením z 5. decembra 2013, č. k. 6C/204/2013-34 prerušil konanie do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie vo veci Krajského súdu v Prešove vedenej pod sp. zn. 6Co/156/2013 v zmysle § 109 ods. 2, písm. c) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.).

Krajský súd v Košiciach uznesením z 2. apríla 2015, č. k. 2Co/73/2014-51 odvolanie odmietol ako oneskorene podané (§ 218 ods. 1 písm. a) O.s.p.). Vychádzal z toho, že napadnuté uznesenie bolo právnenému zástupcovi žalobkyne doručené do vlastných rúk 2. januára 2014, nasledujúcim dňom začala žalobkyni plynúť odvolacia lehota, ktorej posledným dňom bol 17. január 2014. Odvolanie bolo ale podané po uplynutí tejto lehoty - osobne v podateľni prvostupňového súdu (až) 20. januára 2014.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie, v ktorom uviedla, že v konaní jej bola odňatá možnosť konať (§ 237 ods. 1, písm. f) O.s.p.) tým, že odvolací súd odmietol jej odvolanie ako oneskorene podané, hoci procesné predpoklady pre tento postup neboli dané. Odvolanie odovzdala v rámci odvolacej lehoty obchodnej spoločnosti, predmetom ktorej je poskytovanie poštových služieb (ReMax Courier Service, s.r.o.) s tým, aby bolo doručené súdu prvého stupňa. Tým v zmysle § 57 ods. 3 O.s.p. nastali právne účinky podania odvolania. So zreteľom na namietanú procesnú vadu žiadala napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Zároveň s uvedeným doručila súdu aj listiny v úmysle preukázať správnosť svojich tvrdení, a to dokument „aktuálny stav zásielky č. 15020873“, list označený ako „inštrukcie k sprievodným dokumentom pre kuriéra“ a dokument označený ako „Podanie odvolaní voči prerušeniu konania“ datovaný na 17. januára 2014, ktorý podľa textu v prílohe označuje konania, voči ktorým bolo odvolanie podané, spolu s tabuľkou s číslami 55 konaní vedených na OS Michalovce, podľa ktorej voči týmto mali byť podané odvolania.

Žalovaná sa k dovolaniu písomne nevyjadřila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolacích (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas žalobkyňa zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p.,

bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. v znení účinnom od 1. januára 2015 (ďalej len „§ 239 O.s.p.“). Dovolateľkou napadnuté uznesenie, ale nevykazuje znaky niektorého z nich, preto jej dovolanie podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné nie je.

Prípustnosť podaného dovolania by v preskúmvanej veci prichádzala do úvahy, len ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd uvedených v § 237 ods. 1 O.s.p. v znení účinnom od 1. januára 2015 (ďalej len „§ 237 ods. 1 O.s.p.“). Žalobkyňa procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1, písm. a) až e) a g) O.s.p. netvrdila a ich existencia nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť jej dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

Žalobkyňa namíeta, že v konaní jej bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 ods. 1, písm. f) O.s.p.). Odňatím možnosti pred súdom konať sa rozumie nesprávny procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožňuje realizácia jeho procesných oprávnení.

Judikatúra najvyššieho súdu za prípad odňatia možnosti konať pred súdom považuje medziiným postup súdu, ktorý sa z určitého dôvodu odmietne zaoberať meritom veci (odmietne podanie alebo konanie zastaví alebo odvolací súd odmietne odvolanie) hoci procesné predpoklady pre taký postup nie sú dané (viď napríklad R 23/1994 a R 4/2003, rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v časopise Zo súdnej praxe pod č. 14/1996, prípadne tiež ďalšie rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 41/2000, 2 Cdo 119/2004, 3 Cdo 108/2004, 3 Cdo 231/2008, 4 Cdo 20/2001).

V preskúmvanom prípade napadla žalobkyňa prvostupňové rozhodnutie odvoláním, ktoré bolo v zmysle podacej pečiatky Okresného súdu Michalovce (viď č. I. 39 spisu) podané osobne v podateľni tohto súdu 20. januára 2014. V dovolacom konaní ale žalobkyňa tvrdila, že odvolanie podala (už) 17. januára 2014, a to prostredníctvom obchodnej spoločnosti ReMax Courier Service, s.r.o., predmetom ktorej je poskytovanie poštových služieb. K dovolaniu pripojila žalobkyňa aj fotokópie listín, ktoré údajne preukazujú včasnosť ňou podaného odvolania, ktoré však najvyšší súd nepovažuje za dostatočné, nakoľko nepreukazujú, že obsahom danej zásielky skutočne bolo aj predmetné odvolanie žalobkyne. Ani ďalší žalobkyňou priložený (a zrejme aj ňou vyhotovený) zoznam konaní (č. I. 57), v ktorom v poradí ako 4. figuruje spisová značka posudzovaného konania z dôvodu absencie potvrdenia doručovateľskej spoločnosti o dni jeho prevzatia od odvolateľky nepovažuje dovolací súd za dostatočné, pretože neobsahuje žiadny údaj, ktorý by ju spájal s predmetnou zásielkou.

Na základe vyššie uvedeného dovolací súd konštatuje, že postup odvolacieho súdu nemal v preskúmvanej veci za následok odňatie možnosti žalobkyne pred súdom konať (§ 237 ods. 1, písm. f) O.s.p.). K tomuto záveru dospel dovolací súd z nasledovných dôvodov:

Za orgán, ktorý má povinnosť doručiť podanie v zmysle § 57 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku sa považujú aj subjekty registrované, prípadne licencované podľa zákona č. 324/2011 Z. z. (viď R 144/2014).

Bez ohľadu na to, ktorému orgánu povinnému doručiť podanie (§ 57 ods. 3 O.s.p.) odovzdal účastník svoje odvolanie, aby bolo doručené súdu, musí účastník spôsobom dostatočne hodnoverným preukázať, že k tomuto odovzdaniu skutočne došlo. Pokiaľ odtlačok podacej pečiatky nasvedčuje tomu, že odvolanie bolo podané osobne v podateľni súdu, avšak účastník tvrdí, že ho na doručenie súdu odovzdal subjektu registrovanému alebo licencovanému podľa zákona č. 324/2011 Z. z., súd účastníka vyzve, aby svoje tvrdenie preukázal. Ak účastník na túto výzvu nereaguje, súd vychádza z údajov o doručení vyplývajúcich z odtlačku podacej pečiatky súdu (viď R 145/2014).

Žalobkyňa v danom prípade zvolila taký spôsob doručenia odvolania, pri ktorom nevie preukázať konkrétny deň, v ktorom podala odvolanie. Pritom bolo na nej, aby - v súlade so zásadou, že právo patrí bdelym, pozorným, ostrážitým, bedlivým („vigilantibus iura scripta sunt“) predvídala aj možnosť, že bude potrebné preukázať doručenie zásielky v konkrétny deň, resp. počítala aj s rizikom, že pri ňou

zvolenom spôsobe nevie súdu hodnoverne a preukázateľne doložiť, či vôbec a kedy podala odvolanie, ktoré odvolací súd odmietol ako oneskorene podané.

Dovolací súd, stotožňujúc sa so závermi vyjadrenými v rozhodnutí najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 28/2014 uzatvára, že súd vychádza z údajov o doručení vyplývajúcich z odtlačku podacej pečiatky súdu nielen vtedy, keď dovolateľ vôbec nereaguje na výzvu súdu smerujúcu k odstráneniu rozporov pri doručovaní, ale tiež vtedy, ak dovolateľ nepreukáže svoje dovolacie tvrdenia (v preskúmvanej veci podanie odvolania v rámci odvolacej lehoty).

Vyššie uvedené opodstatňuje záver, že dovolateľka nepreukázala podanie svojho odvolania 17. januára 2014 a že postup odvolacieho súdu nemal za následok odňatie možnosti žalobkyne pred súdom konať. Vzhľadom na to, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady konania tvrdenej žalobkyňou, nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 ods. 1 O.s.p. a prípustnosť podaného dovolania nevyplýva z § 239 O.s.p., najvyšší súd odmietol procesne neprípustné dovolanie žalobkyne podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c) O.s.p.

V dovolacom konaní úspešnému žalovanému vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobkyňi, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd nepriznal žalovanému náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodal návrh na jej priznanie (§ 151 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.